

Actes de Vigília i de l'Onze de Setembre
a Cardona i al Fossar de les Moreres de Barcelona

EN HONOR DELS DEFENSORS
DE LES LLIBERTATS I CONSTITUCIONS
DE CATALUNYA

10 i 11 de setembre de 2020

CARDONA I BARCELONA

CARDONA

Dijous, 10 de setembre de 2020 - A les 11:00 h

A l'Ajuntament:

L'Il·lustríssim Sr. Ferran Estruch, alcalde de Cardona, en presència del consistori, farà entrega de La Flama de la Resistència Catalana de Cardona al Memorial 1714 –representat per la Sra. Olga Amargant i els membres de la junta, Sr. Jordi Bages-Querol i Sra. Mercè Torres– i a l'Il·lustríssim Sr. Joan Ramon Veciana, alcalde de St. Hilari Sacalm que la duran respectivament al municipi de St. Hilari Sacalm i al Fossar de les Moreres de Barcelona.

Assistirà a l'acte una representació de la Coronela de Barcelona.

A la plaça:

- El Memorial 1714 fa ofrena d'una corona de llorer en el monument als Màrtirs de 1714.

- Parlaments: Sra. Olga Amargant.

Il·lustríssim Sr. Joan Ramon Veciana.

Il·lustríssim Sr. Ferran Estruch.

Al Castell:

- Acte de reconeixement als defensors de Cardona al Baluard de Sant Llorenç. Lectura per part d'Anna Henestrosa, alumna de l'Institut Sant Ramon de Cardona, d'un fragment del discurs "Als Cardonins" de l'any 1914, del Dr. Leonci Solé i March.

Acaba l'acte amb la interpretació d'Els Segadors per part de la Banda Municipal de Cardona.

BARCELONA

Plaça del Fossar de les Moreres

Dijous, 10 de setembre de 2020

De 10:00 h a 13:00 h El nostre local social estarà obert al públic amb les restriccions i precaucions que marquen les autoritats sanitàries. Es podrà fer la visita habitual.

Disposarem de les novetats d'enguany: *La lluita a l'exili*, editat per Penguin Random House, autor el President Carles Puigdemont; *1640* de l'Editorial Dalmau, autor Antoni Simon; *Carles I sense censura*, de l'Editorial Librok; *La Via Cronològica* (en castellà) d'Ediciones laTempestad, autor Andreu

Marfull. Tindrem el Punt de Llibre de Sant Jordi 2020 editat pel Memorial 1714.

Mitjançant l'adquisició d'aquests llibres i d'altres, així com de les nostres revistes, punts de llibre, samarretes del Memorial 1714 i també però no menys important fent-vos socis, podeu mostrar la vostra solidaritat amb la nostra entitat.

12:00 h Ofrena Floral per part de la Asoziacion Cultural Rebellar de Saragossa en honor dels que van lluitar i morir en defensa de les llibertats d'Aragó i de la Nació Catalana.

16:00 h Obertura de la seu social fins a les 23 h.

20:00 h Acte de reconeixement al patriota Jordi Fité Font, traspasat el 21 de juny a cinquanta-tres anys. Organitza: l'ANC, Centre Català de Negocis, Anem X Feina i Fundació.Cat.

21:00 h INICI DE LA VETLLA de l'onze de setembre de 2020. Acte que es transmetrà en directe per Twitter live mitjançant el compte @Memorial1714.

Presenta l'acte i introdueix als participants Joan Llacuna Creixell.

Montserrat Tudela, llegirà dos texts curts, relacionats amb l'actualitat política i social:

El rei està despulat: Hem reconegut la mentida i la veritat ens portarà a la independència. I La Covid-19

La flama de la Resistència de Cardona.

Olga Amargant, Secretaria executiva de la Junta del Memorial 1714.

S'encendrà la flama que s'haurà recollit de Cardona el mateix dia.

El català i la seva lluita contínua. Oscar Escudé, President de Plataforma per la Llengua.

Declaració del Memorial 1714 Onze de setembre 2020. La llegirà en Joan Llacuna.

La independència de Catalunya vista des de l'exterior. Martí Anglada, periodista.

22:00 h Cloenda de l'acte amb El Cant dels Segadors.

Divendres, 11 de setembre de 2020

9:00 h Obrirem el Punt d'Informació i l'Espai Museu del Memorial 1714, el qual es troba a la part més visible de la Sala del Capítol de Santa Maria del Mar.

La Sala del Capítol de Santa Maria del Mar, des d'aquest any, és un espai protegit per la Generalitat de Catalunya i en tràmits per esdevenir, si fos el cas, un BCIN (Bé Cultural d'Interès Nacional).

A l'espai hi trobareu els magnífics ideogrames realitzats per en Jaume Serra Vidal.

L'exposició del Memorial 1714 *L'Intent d'Anorrear un Poble ..1714..1725..*, editada per Jordi Peñarroja l'any 2001 segons documentació original aportada per Antoni Muñoz i Josep Catà. L'any 2014 es va refer actualitzant els continguts.

9:30 h Missa en la Diada Nacional de Catalunya Promoguda per la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. La missa es farà a Montserrat sense l'assistència de fidels i serà transmesa per Montserrat TV.

12:30 h A la plaça, davant de la placa de l'escultor Andreu Alfaro, els independentistes valencians republicans de RV/PVE faran un acte d'homenatge. Farà l'ofrena la diputada de JxC Aurora Madaula.

La Fundació Randa-Lluís M. Xirinacs, fa saber que enguany no podrà ser a la plaça com acostuma a ser-hi cada any i us invita a visitar la seva pàgina web, www.lluismariaxirinacs.cat

14:00 h Tancarem el local i no obrirem a la tarda.

DECLARACIÓ DEL MEMORIAL 1714

Des de l'Estat espanyol s'ha aprofitat la passa de la Covid-19 per parlar de la unitat d'Espanya, per exhibir els uniformes militars i policials. Els mateixos que van apallissar els votants catalans l'1 d'octubre, ara menen la sanitat. Per si no ho sabíem prou, ens han recordat que som un país ocupat i han fet que ens posem en guàrdia perquè rere la tan repetida etiqueta de defensar la unitat d'Espanya hi ha la continuació de les accions de genocidi polític econòmic i cultural que Castella va iniciar contra nosaltres fa tres-cents anys i escaig.

No és la primera epidèmia que assola la nostra terra. Malgrat totes les dificultats, aquest cop també ens en sortirem. No hem de perdre de vista, però, que la dificultat més gran que tindrem serà la de no disposar d'un estat propi, no tenir la independència. Una independència que permeti el control de tots els nostres recursos per organitzar un sistema sanitari, escolar, d'atenció social i d'unes infraestructures que responguin a les nostres necessitats i a la demanda dels nostres conciutadans. En fi, que la nostra llengua no sigui constantment perseguida i humiliada al propi país ni enlloc.

Perquè no hem d'oblidar en cap moment que en realitat Espanya va néixer a conseqüència d'una annexió violenta i sagnant sobre la Nació Catalana i l'Aragó. Les lleis que li donen forma jurídica recullen explícitament o implícita el dret de conquesta sobre aquests territoris. L'advocacia de l'Estat i el Tribunal Constitucional han invocat reiteradament la vigència del Decret de Felip V de 29 de juny del 1707 que diu que la seva finalitat és sotmetre'ns als usos i lleis de Castella "sin diferencia alguna", és a dir aplicar-nos un genocidi nacional.

Espanya no és un Estat social i democràtic de Dret com recull la Constitució espanyola; en realitat, és un estat del "justo derecho de conquista", com expressa en aquests termes, el citat Decret de Felip V de 29 de juny de 1707.

Aquest projecte exterminador és compartit tant per la dreta espanyola com per l'esquerra espanyola, sigui republicana o monàrquica. Estem al segle XXI i som plenament conscients que la retòrica del federalisme espanyol ja no enganya ningú. Per fugir de la corrupció monàrquica no hem de posar-nos al servei de l'esquerra espanyola.

La independència de Catalunya, és el que han estat demanant, any rere any i ja en fa deu, els manifestants de cada Onze de Setembre. També, la majoria dels votants del Primer d'Octubre de 2017.

L'Onze de Setembre, Diada Nacional de Catalunya, commemorem l'heroica defensa de les nostres llibertats. Avui aquesta data permet expressar el simbolisme d'un abans caracteritzat per l'existència d'un estat propi i un després determinat per la lluita per refer la nació catalana i dotar-la d'un estat independent.

Som un poble alçat, no ens rendirem mai i acabarem aconseguint la INDEPENDÈNCIA.

MANIFEST DE L'ANY 2020

A l'inici del confinament en el moment de trànsit cap a un qui sap què. Apareix en un xat d'amics un crit d'alerta pel contacte humà més proper perdut, un petit cant d'enyorança d'un adés tot just deixat enrere:

Enyor, de les converses i les passejades. Enyor, dels petons i les abraçades, del teu bes i les meves besades. Enyor, del cant de les albaades.

La passa de la Covid 19, ha estat una sotragada inesperada que de sobte ha deixat la ciutat en silenci, les empreses tancades i milers d'homes i dones directament a l'atur o penjats d'un ERTO; hem estat confinats i el confinament ha canviat les nostres formes de vida més properes i sentides. La mort s'ha viscut en solitud.

L'estat d'alarma és la forma jurídica, mitjançant la qual es reinterpreten els drets de les persones i se centralitza la sanitat en un ministeri fantasma. Els militars s'ofereixen com a salvadors i Espanya interpreta la situació com una nova oportunitat per enviar missatges del seu gastat projecte d'unitat que frontalment contradia el nostre esperançat camí de llibertat.

Només la Independència de Catalunya permetrà vèncer la corrupció institucional

Portem segles de lluita heroica per les llibertats i avui a Catalunya, llibertat vol dir independència: Activem la independència proclamada.

Albirem una Catalunya independent, lliure de corrupció institucional, com ho havia estat la Catalunya independent. No teníem corrupció institucional perquè durant segles havíem fet lleis, lluitant i posant controls al poder per tal que aquest malson no arrelés entre nosaltres. Serà després de la Guerra dels Remences 1462-1472 que s'establirà la Constitució de l'Observança 1480-1481 que fixava la submissió del poder a les lleis.

La Revolució de 1640 va ser una altra fita d'aquesta lluita, com ho va ser el Tribunal de Contrafaccions, establert a les Corts de 1701-2 i ratificat a les de 1705-6. Tribunal llargament reivindicat després de la Constitució de l'Observança i que podem considerar el primer Tribunal Constitucional d'Europa.

Els arguments que hom va donar per justificar l'ocupació a conseqüència de la Guerra de Successió i la duríssima repressió posterior, van ser que els catalans van cometre un acte de sedició i rebel·lia contra el seu rei legítim a qui havíem reconegut a les Corts de 1701-1702. Sedició i rebel·lia, oi que sonen d'avui aquests qualificatius?

La seva tradició política, a diferència de la nostra, no els permet capir que el rei incomplís el jurament fet en Corts i en conseqüència els catalans quedàvem alliberats del compromís acceptat també en Corts.

Tanmateix hi ha dues Espanyes que deia el poeta, i doncs, què ha dit l'altra Espanya? Durant anys, el progressisme espanyol llençava el seu relat sobre nosaltres, parlant-nos de les bondats de totes les revolucions del món, reals o fictícies i res sobre els Remences. En relació amb Catalunya la tesi era que gràcies a Felip V i a la incorporació a Espanya van poder-se modernitzar les nostres rònegues institucions, ara en diuen de jocs florals.

Joaquim Albareda al seu llibre de l'any 2010, "La Guerra de Sucesión de España", pàgina 492 ens diu: "... no hi ha cap dubte que amb el triomf de Felip V, la Corona d'Aragó va experimentar un retrocés polític sense precedents. Per a un habitant d'aquests territoris, quina era la modernitat que significava la pèrdua de la representació política, la militarització, la imposició d'una contribució abusiva, sense cap aprovació per part de les Corts, i en darrer terme l'aristocratització dels càrrecs municipals, en perjudici dels representats gremials?"...

En aquest retrocés polític sense precedents del qual parla l'historiador, interpretem que entre d'altres es van eliminar del sistema jurídic i polític català el control al poder i va permetre la institucionalització de la corrupció com a forma de controlar la societat.

La corrupció institucional té una estructura vertical de clientelisme en benefici últim i major d'una minoria que té el poder màxim, i que controla sordidament la corrupció. Si t'hi avens, podràs fer el que vulguis: robar, matar, violar, extorquir, etc, el poder et protegirà; ara, si no segueixes les consignes, aquest mateix poder et denunciarà i et destruirà. Com a subproducte d'aquesta corrupció institucional, es genera també una ingent suma de recursos econòmics sense cap control democràtic.

El darrer escàndol de la monarquia espanyola, justament pel que té d'escandalós, dificulta comprendre la relació que té la corrupció amb la nostra subjecció nacional a Espanya des d'un inici.

Després de tres-cents anys i escaig de colonialisme espanyol, podem concloure que no ens alliberarem de la corrupció institucional, ni la que puguem tenir a Catalunya si no ens alliberem primer d'Espanya, perquè el poder el té la metròpoli, no la colònia.

Cap de les dues Espanyes ha renunciat mai al dret de conquesta sobre la Nació Catalana i l'Aragó; cap de les dues Espanyes ha reconegut mai Catalunya.

Si us plau, no ens confongueu més, no ens feu perdre més el temps, Anem passant!

Des de 2010 en què es demana per primer cop en unes eleccions, totes les consultes a la població han validat a les urnes la voluntat d'iniciar a les primeres i la culminació a les darreres, l'assoliment democràtic de la independència de Catalunya.

Al segle XXI i en un entorn europeu hom esperava poder establir una negociació amb Espanya per trobar una solució democràtica a la demanda catalana. Per contra Espanya va optar per l'opció dels estats dèbils, dèbils malgrat la seva capacitat de fer mal.

Va voler atemorir i fer canviar la voluntat dels catalans; condicionant la justícia i l'economia, escapçant caps, desfent institucions, corrompent aquí, espanyant allà, enganyant o pagant professionals per crear un ambient de desmoralització, desconfiança i derrotisme. Pagant prebendes i pressionant de forma forassenyada arreu mitjançant la seva diplomàcia. Pensaven que se'n sortirien però no, tampoc així.

Han fet mal sí, han causat dolor, també, amb el cos ple d'esgarrinxades, sí, però dempeus i a punt per activar la ja proclamada independència.

És justament ara que ens atensem al desenllaç definitiu, alguns compatriotes senten desànim, no és que hagin renunciat a l'objectiu anhelat, res més lluny del seu pensament, però estan confosos se'ls fa tot costa amunt i en el moment de màxim abatiment arriben a pensar que la independència és inassolible.

Estem remuntant la darrera etapa, la més curta però alhora la més difícil de coronar i ho fem amb un coneixement més realista –els nostres dirigents i nosaltres– de l'enemic al qual ens enfrontàvem del que teníem l'octubre del 2017. Una etapa en la qual, les cancelleries d'Europa i el món tenen també una visió més realista del Regne d'Espanya de la que aleshores tenien.

Així doncs compatriotes, anem fent via cap a l'objectiu irrenunciable. I activem la independència proclamada en seu parlamentària per la majoria dels seus diputats el 27 d'octubre de 2017.

